

عنوان مقاله:

«بررسی عرفان عاشورایی در اندیشه مولانا و عمان سامانی»

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 9، شماره 33 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسنده:

حشمت قیصری - دانشجوی دکتری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، گروه ادبیات فارسی، بوشهر، ایران

خلاصه مقاله:

ماجرای کربلا تراژدی سهمگینی است که همه صحنه های آن لبریز از احساس و عاطفه و ایثار و عشق است. درباره حادثه بزرگ عاشورا، از جهات مختلف سخن گفته شده، اما بسیاری از اسرار بنیادی این قیام و شهادت، همچنان نیازمند تامل و دقت است. یکی از ابعاد متنوع و مهم این حادثه، بعد عرفانی آن است، که هرگاه چنین ماجرای در منظر تیزبین و لطیف عارف قرار گیرد و بر مفاهیم بلند عرفانی منطبق گردد و با زبان رمز و تمثیل و بهره گیری از قدرت تصاویر شاعرانه، عرضه شود، زوایای تازه ای از آن آشکار می شود. مقاله حاضر کوششی است در راه دست یابی به زبده اندیشه های دو تن از نام آوران ادبیات عرفانی ایران در خصوص عرفان عاشورایی: مولانا جلال الدین محمد بلخی و عمان سامانی. نویسنده کوشیده است نخست با استفاده از آثار مشهور این دو شاعر و نیز با یاری جستن از شرح و تفسیرها و کتاب های تحلیلی برجسته ترین جنبه های عرفان عاشورایی را در اندیشه آنان مطرح نماید و آن گاه با استناد به ابیاتی از آثار برجسته این دو شاعر، عرفان عاشورایی را در اشعارشان بررسی نماید و در نهایت با مقایسه تطبیقی نقاط اشتراک و اختلاف اندیشه این دو شاعر بزرگ را باز نماید.

کلمات کلیدی:

عرفان، شهادت، عاشورا، شعر مولانا، شعر عمان سامانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311741>

